

Марія Цуркан
ORCID ID 0000-0003-2866-1743

кандидат філологічних наук,
доцент, доцент кафедри суспільних наук та українознавства,
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»,
пл. Театральна, 2, м. Чернівці, Україна
maria-ts77@ukr.net

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

У статті описано методологічні підходи до навчання української мови як іноземної студентів медичних закладів вищої освіти, зокрема розкрито зміст і особливості системного, комунікативно-діяльнісного, особистісно зорієнтованого, професійно зорієнтованого, соціокультурного, словоцентричного, контекстного, компетентнісного підходів. Зазначено, що виокремлення представлених підходів до навчання української мови як іноземної здійснено відповідно до мети та завдань навчальної дисципліни, а також із врахуванням кінцевого результату професійної підготовки іноземних випускників українських медичних закладів вищої освіти – сформованої професійно-комунікативної компетентності майбутніх фахівців.

Ключові слова: іноземний студент-медик, підхід до навчання; професійно-комунікативна компетентність, українська мова як іноземна.

© Цуркан М., 2020 р.

<https://doi.org/10.28925/2312-5829.2020.1.9>

Вступ. Щорічне зростання кількості іноземних студентів-медиків в українських університетах вимагає від педагогів-словесників пошуку нових ефективних підходів до навчання української мови як іноземної (далі – УМІ). Студіювання науково-методичних праць свідчить про те, що досі немає єдиної точки зору щодо виокремлення найбільш оптимальних серед них. Так, у дослідженні Н. Авраменко охарактеризовано міждисциплінарний, діяльнісний, особистісно орієнтований, комунікативний, аксіологічний, контекстний і полікультурний підходи до навчання УМІ; у праці Ж. Рагріної описано професійно орієнтований, особистісно

орієнтований, комунікативно діяльнісний підходи; С. Костюк і Н. Московчук домінантним у навчанні УМІ вважають компетентнісний підхід; О. Пальчикова зацентрувала свою увагу на крос-культурному підході. Однак в науково-методичних дослідженнях не достатньо описано особливості реалізації основних підходів до навчання УМІ в медичному закладі вищої освіти. На нашу думку, пріоритетними підходами до навчання УМІ є системний, комунікативно-діяльнісний, особистісно орієнтований, професійно орієнтований, соціокультурний, словоцентричний, контекстний та компетентнісний.

Терміни «підхід», «підхід до навчання» трактують по-різному. І. Кучеренко зауважує, що «підхід – це конкретна стратегічна система, теоретико-методичні способи, шляхи і технології реалізації навчального процесу з метою вивчення рідної мови»; «підхід до навчання мови» – це категорійне поняття лінгводидактики, що становить ієрархічне системне утворення, основними складниками якого є закономірності, принципи, правила, технології, форми, методи, прийоми і засоби навчання» (Кучеренко, 2015, с. 58). Ми поділяємо думку З. Бакум, яка вважає, що «підходи – основні стратегічні напрями, які охоплюють усі компоненти системи навчання: його мету, завдання і зміст, шляхи і способи їх досягнення, діяльність викладача і студента, технології навчання, критерії ефективності навчального процесу, систему контролю» (Бакум, 2010, с. 227).

Мета статті – описати зміст та функції основних методологічних підходів до навчання УМІ студентів медичних закладів вищої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Підходи до навчання УМІ вважаємо за доцільне виокремлювати, беручи за основу мету та завдання вивчення цієї дисципліни. У Примірній програмі навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна» зауважено, що мета викладання цієї дисципліни полягає в досягненні *кінцевих цілей навчання* – оволодінні мовою на середньому рівні, достатньому для здійснення пізнавальної діяльності в соціокультурній і навчально-професійній сферах, що реалізується за допомогою комплексного підходу до підготовки

майбутніх спеціалістів і передбачає взаємодію комунікативних, освітніх і виховних цілей.

Одним із основних методологічних підходів до навчання УМІ, на нашу думку, є *системний підхід*, який спрямований на дослідження певних об'єктів чи явищ як складних систем і дає можливість вивчати мову як сукупність взаємопов'язаних мовних рівнів. Особливістю цього підходу вважаємо й те, що він передбачає поєднання різних науково-методологічних підходів, оскільки лише їх інтеграція уможливорює подолання однотипності в навчальному процесі, дозволяє варіювати в доборі методів, прийомів і засобів навчання. Актуальним завданням при навчанні УМІ під час аудиторних практичних занять є використання системи вправ, що ієрархічно представлені в ході заняття та сприяють не лише засвоєнню матеріалу за принципом від простого до складного, а й шляхом комплексного вивчення мовних рівнів. Системний підхід – інструмент розв'язання й такого питання навчального процесу, як фрагментарність і непрактичність знань. Реалізацію цього підходу до навчання УМІ вважаємо успішною, якщо студент засвоїв мовні закони і готовий до активної участі в комунікативному акті.

Важливим у навчанні УМІ майбутніх медиків є *комунікативно-діяльнісний підхід*, мета якого – вивчення мови як засобу спілкування у процесі взаємопов'язаного та цілеспрямованого вдосконалення чотирьох видів мовленнєвої діяльності – аудіювання (слухання – розуміння), читання, говоріння, письма. У свою чергу, робота над мовною теорією, формування умінь з мови підпорядковується інтересам розвитку мовлення; передбачає широке застосування інтерактивних методів навчання, оптимальне поєднання фронтальної, групової та індивідуальної форм організації навчального процесу. При такому підході особливого значення набуває змістовий аспект мовлення, його вплив на партнера у спілкуванні, реалізація всіх основних функцій спілкування: пізнавальної, цілісно-орієнтаційної, регулятивної і конвенційної» (Бакум, 2010, с. 228].

Комунікативно-діяльнісний підхід, на нашу думку, – найбільш продуктивний, оскільки спрямований на активний розвиток мовленнєвої діяльності шляхом занурення в комунікативну ситуацію, наближену до реального життя та професійної

Цуркан М., 2020 р.

практики. Цей підхід передбачає таку організацію навчальної діяльності, у якій враховано індивідуально-психологічні особливості суб'єкта навчання (у нашому дослідженні – іноземного студента-медика), його потреби і забезпечує формування здатності того, хто навчається, послуговуватися мовою залежно від конкретної професійно-комунікативної ситуації.

Упровадження комунікативно-діяльнісного підходу в освітній процес медичного закладу вищої освіти сприяє розвитку в студентів навичок самостійної роботи, яка є обов'язковим компонентом кредитно-модульної системи навчання. Цей підхід орієнтує іноземного студента на систематичну самоосвіту шляхом отримання потрібної інформації з різних джерел, виокремлення основного та додаткового матеріалу, зіставлення та аналізу опрацьованої літератури. Застосування комунікативно-діяльнісного підходу в процесі навчання української мови як іноземної активізує пізнавально-розумову діяльність студента-іноземця, формує в нього вміння проектувати й використовувати алгоритм розв'язання ситуаційних завдань, виховує наполегливість, організованість і бажання постійного збагачення та розширення обсягу фахових знань, що в свою чергу сприяє становленню багатогранної особистості лікаря.

Компетентнісний підхід є основоположним у підготовці фахівців будь-якої професійної діяльності, зокрема в сфері охорони здоров'я, оскільки спрямований на формування професійно-комунікативних компетентностей спеціаліста з метою ефективного виконання його професійних обов'язків. Орієнтування на цей підхід в освітньому процесі відображено в Законах України «Про освіту»(2014 р.), «Про вищу освіту» (2014 р.), Національній стратегії розвитку освіти України на період до 2021 року (2013 р.).

Із позицій компетентнісного підходу в ході навчальної діяльності необхідно не лише транслювати знання від викладача до студента, а й розвивати уміння та навички майбутнього лікаря вміло та доречно застосовувати здобуті знання для розв'язання завдань різної складності та здійснення результативної діяльності. Ми вважаємо, що використання цього підходу в навчанні УМІ забезпечить формування

Методологічні підходи до навчання української мови як іноземної в закладах вищої медичної освіти

професійно-комунікативної компетентності іноземного студента-медика, зокрема розвиток його мовних і фахових компетенцій. Основне завдання викладача УМІ – сприяти формуванню загальних і лігвістично-комунікативних компетенцій іноземного студента-медика, сукупність яких стане підґрунтям для професійного становлення особистості спеціаліста, а саме його сформованої професійної компетентності, і в подальшому визначатиме рівень загальної компетентності спеціаліста та його здатність конкурувати на міжнародному ринку праці. Специфіка компетентнісного підходу до професійно-комунікативної підготовки майбутніх іноземних медиків в українських ЗВО полягає у підготовці фахівця з інноваційно-креативним типом мислення, який зможе аналізувати фактори і способи розв'язання професійно-ситуативних завдань, швидко реагувати на нестандартні та непередбачувані проблеми та явища, приймати оптимальні рішення шляхом окреслення відповідних практичних дій і напрямів їх реалізації.

Провідну роль у процесі навчання УМІ відіграє *особистісно зорієнтований підхід*, в основі якого передбачено врахування індивідуальних особливостей іноземного студента-медика, зокрема його інтелектуальних здібностей, схильностей і талантів, особистих інтересів, потреб, мотивів, прагнень і бажань; психологічних якостей: пам'ять, увага, сприйняття, мислення, емоційний стан, а також національна, релігійна та расова приналежність. Концепція особистісно зорієнтованого навчання ґрунтується на налагодженні рівноправної співпраці між викладачем і студентом, під час якої викладач створює необхідні умови для реалізації особистості іноземного студента, скеровуючи його до самоосвіти, саморозвитку та самовдосконалення. А. Попович зазначає, що «особистісно зорієнтований підхід до навчання – це спрямування освітнього процесу на взаємодію й розвиток особистості викладача й студентів на принципах паритетності в спілкуванні, партнерства в навчанні та гуманістичних особистісних цінностях для успішної творчої самореалізації здобувачів вищої освіти» (Попович, 2018, с. 184). Упровадження особистісно зорієнтованого навчання в освітній процес, на думку Ж. Рагіної, «забезпечує широкий погляд на зміст підготовки студентів до професійної взаємодії, способи навчальної діяльності, очікуваний результат; сприяє Цуркан М., 2020 р.

усвідомленню студентом-медиком себе як унікальної особистості, виявленню та розкриттю власних комунікативних можливостей, своєї мовної особистості, професійного «Я» (Рагріна, 2017, с. 76–77).

Особистісно зорієнтований підхід до навчання УМІ передбачає створення ситуації успіху в освітньому процесі, що активізує комунікативну діяльність іноземного студента, стимулює його до участі в діалогічному мовленні, а пізніше розвиває бажання бути учасником полілогу. Реалізація цього підходу у формуванні професійно-комунікативної компетентності студента-медика відбувається також через урахування досвіду суб'єкта навчання, зокрема мовного, адже іноземець, окрім рідної мови, володіє англійською, тому українська для нього, зазвичай, є другою іноземною мовою. Оволодіння нерідною мовою потребує врахування соціальних, політичних, історичних, культурних, етнічних особливостей батьківщини студента, що приїхав здобувати вищу освіту в Україні, а також його особистих поглядів, почуттів, переживань і бачень власного майбутнього.

Логічним продовженням упровадження вищезазначеного підходу є застосування *професійно зорієнтованого підходу* до навчання УМІ в медичному ЗВО, в основі якого передбачено врахування майбутнього фаху студента – лікар, стоматолог чи фармацевт. Основною метою професійно зорієнтованого підходу є формування здатності іноземних студентів-медиків комунікувати в конкретних професійних, ділових, наукових сферах і ситуаціях із дотриманням норм і особливостей фахового мовлення. Реалізація професійно зорієнтованого підходу є одним із шляхів інтенсифікації навчання української мови як іноземної в нефілологічному закладі вищої освіти, в тому числі медичному, і дієвим способом підвищення мотивації іноземного студента-медика до вивчення державної мови України. Професійно зорієнтоване викладання української мови для іноземних студентів-медиків передбачає формування професійно-комунікативної компетентності майбутнього лікаря, що акумулює в собі знання як загальних лексем, так і засвоєння фазової лексики, термінологічних одиниць, спеціальних граматичних сполук тощо.

Методологічні підходи до навчання української мови як іноземної в закладах вищої медичної освіти

Професійна спрямованість освітньої діяльності, зокрема навчання УМІ, вимагає інтеграції цієї дисципліни з іншими суспільно-гуманітарними і фаховими дисциплінами, оскільки на основі інтердисциплінарних зв'язків студент зможе розширити діапазон своїх знань і вмінь.

У методиці викладання УМІ вагоме значення має *соціокультурний підхід до навчання* (З. Бакум, А. Гадомська, О. Горошкіна, С. Костюк, О. Пальчикова), застосування якого забезпечує органічне входження іноземного студента в «чуже» середовище, оскільки на первинному етапі вивчення мови передбачає ознайомлення іноземця з українською культурою, історією, звичаями, традиціями, релігією та іншими національними й ментальними рисами українців. На думку М. Греб, отримані іноземними студентами відомості про соціокультурні особливості українського народу «сприяють засвоєнню мовного матеріалу у стислі строки. Однак для реалізації крос-культурного підходу до навчання української мови як іноземної важливо не лише знати, який саме лінгвокраєзнавчий матеріал викликає інтерес в іншомовній аудиторії, але доцільно також виявити, чому він є цікавим, та у зв'язку з цим виокремити мотиви студентів» (Греб, 2017, с. 93).

Систематичне впровадження соціокультурного підходу в процесі навчання української мови представниками різних культур, націй і віросповідань створює умови для їх успішної адаптації в іншомовному суспільстві та спонукає до зіставлення рідної і нерідної мов, а також дозволяє зрозуміти світоглядну позицію іншого народу та позбавитися усталених раніше соціокультурних стереотипів. О. Горошкіна зазначає, що «залучення соціокультурних відомостей не лише збагачує знання студентів, підвищує в них інтерес до навчання української мови, стимулює самостійну роботу студентів, а й забезпечує їм комфортне існування в країні, є необхідною умовою їхнього повноцінного життя. Без соціокультурних знань іноземцям складно налагодити свій побут, пристосувати до нових життєвих реалій» (Горошкіна, 2017, с. 38). Соціокультурний підхід є важливим засобом соціалізації іноземного студента, що спрямований на подолання міжнаціональних, міжкультурних конфліктів і виховання взаєморозуміння, взаємоповаги, толерантності, гуманності, терпимості між представниками різних етносів. Як Цуркан М., 2020 р.

бачимо, цей підхід сприяє формуванню як комунікативної, так і полікультурної компетентності студента та його готовності брати участь у міжнародному діалозі з метою розв'язання суспільних і фахових завдань.

Одним із актуальних підходів до навчання мови, у тому числі УМІ, вважаємо *словоцентричний підхід*, який передбачає формування в студента лексичної компетенції як складника професійно-комунікативної компетентності. Систематична і цілеспрямована робота над збагаченням словника іноземного студента здійснюється шляхом засвоєння лексичного мінімуму на кожному практичному занятті. Вивчення значення слова відбувається поетапно: спочатку його читають, добирають споріднені слова, виділяють морфеми, визначають спосіб творення, далі вводять у словосполучення, потім речення, пізніше текст. Учені З. Бакум і С. Караман зазначають, що викладачеві української мови як іноземної «слід керуватися відомостями лінгвістичної науки про слово як основну одиницю, що виконує певні функції, головна з яких – номінативна. Саме у слові виявляється звуковий, семантичний і граматичний аспекти мови, воно є носієм різних лексичних значень, що розкриваються в контексті, залежать від синтаксичної ролі, фразеологічної зв'язності, сполучуваності з іншими словами» (Бакум, Караман, 2011, с. 691).

Словоцентричний підхід до навчання уможливорює засвоєння іноземними студентами-медиками загальнолітературної, професійної, наукової, офіційно-ділової лексики; допомагає студентам визначати пряме і переносне, конкретне і абстрактне значення слова, навчатися самостійно працювати з лексикографічними джерелами, удосконалювати навички з'ясування стилістичних відтінків, емоційно-експресивного забарвлення слів і сфери їх вживання. Як відомо, достатній лексичний запас і свідоме оперування ним як в усному, так і писемному мовленні є основою здійснення успішної комунікації.

Навчання УМІ в медичному ЗВО передбачає врахування *контекстного підходу*, який спрямований на максимальне наближення навчального процесу до ведення майбутньої професійної діяльності. Важливою ознакою цього підходу є

Методологічні підходи до навчання української мови як іноземної в закладах вищої медичної освіти

стимулювання і підготовка студентів до вирішення професійно-ситуаційних завдань шляхом застосування здобутих знань у практичній діяльності. Проблему контекстного навчання досліджували А. Вербицький і представники його школи (Т. Дубовицька, Н. Жукова, В. Калашников, О. Ларіонова, Т. Сорокіна, В. Таніщева та ін.).

А. Вербицький зазначає, що «контекстним є таке навчання, у якому мовою науки за допомогою всієї системи традиційних і нових педагогічних технологій у формах навчальної діяльності, все більше наближених до форм професійної діяльності, динамічно моделюється предметний і соціальний зміст професійної праці» (Вербицький, 2010, с. 35). Контекстний підхід у процесі підготовки працівників медичного профілю, у тому числі іноземних студентів, спрямований на організацію професійно зорієнтованого навчання, основою якого є професійний контекст. Контекстний підхід до навчання української мови як іноземної у медичних ЗВО розглядаємо як спосіб моделювання навчально-виховного процесу, спрямованого на професійну підготовку іноземного студента-медика, що реалізується шляхом створення контекстного середовища: робота з текстами різних жанрів і стилів, створення власних (усних і письмових) висловлювань із урахуванням їх адресата, участь у модельованій комунікативній ситуації. Цей підхід є ефективним у поєднанні зі словоцентричним підходом, оскільки розширення діапазону контекстного підходу залежить від рівня сформованості лексичної компетенції іноземних студентів, зокрема кількості засвоєних інокомунікантом українських лексем, медичних термінів, спеціальних понять.

Висновки. Отже, інтеграція і взаємодія системного, комунікативно-діяльнісного, особистісно зорієнтованого, професійно зорієнтованого, соціокультурного, словоцентричного, контекстного, компетентнісного підходів до навчання УМІ у медичних ЗВО забезпечить високий рівень сформованості професійно-комунікативної компетентності іноземних студентів як майбутніх фахівців галузі «Охорона здоров'я», які готові до міжнародної співпраці на засадах міжкультурної комунікації. Перспективами подальших досліджень вважаємо

вивчення ефективних форм, методів і прийомів реалізації окреслених підходів у процесі навчання УМІ в медичних закладах вищої освіти.

Література

- Бакум З. Українська мова як іноземна: лінгводидактичні проблеми. *Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*. 2010. Вип. 5. С. 226–232.
- Бакум З., Караман С. Навчання лексики в курсі української мови як іноземної *Філологічні студії: Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*. Кривий Ріг. 2011. С. 690–694.
- Вербицкий А.А. Контекстно-компетентностный подход к модернизации образования. *Высшее образование в России*. 2010. № 5. С. 32–37.
- Горошкіна О. Реалізація соціокультурного аспекту навчання української мови як іноземної. *Studia Ukrainica Posnaniensia*. Instytut Filologii Rosyjskiej i Ukrainiskiej UAM. Vol. V. Poznań. 2017. С. 37–44.
- Греб М. Теоретико-методичні засади навчання лексикології та фразеології майбутніх учителів початкових класів: дис. ... доктора пед. наук: 13.00.02. Бердянськ, 2017. 502 с.
- Кучеренко І. А. Теоретичні і методичні засади сучасного уроку української мови в основній школі: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.02. Херсон, 2015. 560 с.
- Пентилюк М. Розвиток української лінгводидактики в контексті державного стандарту базової і повної освіти в Україні. *Вісник Львівського університету*. Серія філол. 2010. Вип. 50. С.123–130.
- Попович А. Методична система навчання стилістики майбутніх учителів української мови і літератури: дис. ... доктора пед. наук : 13.00.02. Кам'янець-Подільський, 2018. 678 с.
- Рагріна Ж. Підготовка майбутніх іноземних спеціалістів-медиків до професійного спілкування: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Запоріжжя. 2017. 298 с.

References

- Bakum, Z. (2010). Ukrayins'ka mova yak inozemna: lnhvodydaktychni problemy [Ukrainian language as a foreign language: linguo-didactic problems.]. *Filolohichni studiyi. Naukovyy visnyk Kryvoriz'koho svoho pedahohichnoho universytetu* [Philological studios. Scientific Bulletin of Krivoy Rog State Pedagogical University]. Vyp. 5, 226–232
- Bakum, Z., Karaman, S. (2011). Navchannya leksykyv na kursy ukrayins'koyi movy yak inozemnoyi [Teaching vocabulary in the course of Ukrainian as a foreign language] *Filolohichni studiyi: Naukovyy visnyk Kryvoriz'koho inshoho pedahohichnoho universytetu* [Philological studies: Scientific Bulletin of Krivoy Rog State Pedagogical University]. Kryvyy Rih, 690–694.

- Verbitskiy, A. A. (2010). Kontekstno-kompetentnostnyy podkhod k modernizatsii obrazovaniya [Context-competency-based approach to modernization of education]. *Vyssheye obrazovaniye v Rossii [Higher education in Russia]*, 5, 32–37
- Horoshkina, O. (2017). Realizatsiya sotsiokul'turnoho aspektu navchannya ukrayins'koyi movy yak inozemnoyi. [Implementation of the social and cultural aspects of learning Ukrainian language]. *Studia Ukrainica Posnaniensia. Instytut Filologii Rosyjskiej i Ukraińskiej UAM. Vol. V. Poznań*, 37–44.
- Hreb, M. (2017). *Teoretyko-metodychni zasady navchannya leksykolohiyi ta frazeolohiyi maybutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv [Theoretical and methodological foundations of teaching lexicology and phraseology of future pr. school teachers]*: Doctor's thesis: 13.00.02. Berdyans'k. 502.
- Kucherenko, I. A. (2015). *Teoretychni i metodychni zasady suchasnoho uroku ukrayins'koyi movy v osnovniy shkoli [Theoretical and methodological foundations of the modern lesson of the Ukrainian language in primary school]*. Doctor's thesis: 13.00.02. Kherson. 560.
- Pentylyuk, M. (2010). Rozvytok ukrayins'koyi linhvodydaktyky v konteksti derzhavnoho standartu bazovoyi i povnoyi osvity v Ukraini [Development of Ukrainian linguistics didactics in the context of the state standard of basic and complete education in Ukraine]. *Visnyk L'vivs'koho universytetu. Seriya filologija [Bulletin of the University of Lviv. The series is philological]*. Vyp. 50, 123–130.
- Popovych, A. (2018). *Metodychna systema navchannya stylistyky maybutnikh uchyteliv ukrayins'koyi movy i literatury [Methodical system of teaching the style of future teachers of Ukrainian language and literature]*. Doctor's thesis: 13.00.02. Kam"yanets'-Podil's'kyy. 678.
- Rahrina, ZH. (2017). *Pidhotovka maybutnikh inozemnykh spetsialistiv-medykiv do profesiynoho spilkuvannya [Preparation of future foreign medical specialists for professional communication]*. Candidate's thesis: 13.00.04. Zaporizhzhya. 298.

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К ИЗУЧЕНИЮ УКРАИНСКОГО ЯЗЫКА КАК ИНОСТРАННОГО В МЕДИЦИНСКИХ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ

Цуркан Мария, кандидат филологических наук, доцент,
доцент кафедры общественных наук и украиноведения
Высшего государственного учебного заведения
«Буковинский государственный медицинский университет»,
пл. Театральная, 2, г. Черновцы, Украина, maria-ts77@ukr.net

В статье описано методологические подходы к обучению украинского языка как иностранного студентов медицинских высших учебных заведений, в частности раскрыто содержание и особенности системного, коммуникативно-деятельностного, личностно ориентированного, профессионально ориентированного, социокультурного, словоцентричного, контекстного, компетентностного подходов. Отмечено, что выделение представленных подходов

к обучению украинского языка как иностранного осуществлено в соответствии с целями и задачами учебной дисциплины, а также с учетом конечного результата профессиональной подготовки иностранных выпускников украинских медицинских высших учебных заведений – сложившейся профессионально-коммуникативной компетентности будущих специалистов.

Ключевые слова: иностранный студент-медик, подход к обучению, профессионально-коммуникативная компетентность, украинский язык как иностранный.

METHODOLOGICAL APPROACHES TO STUDYING OF UKRAINIAN AS A FOREIGN LANGUAGE AT MEDICAL INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION

Maria Tsurkan, PhD. (Philology)

Assistant Professor of the department of social sciences and Ukrainian study,
Higher state educational institution of Ukraine

«Bukovyna state medical university»,

2, Teatralna square, Chernivtsi, Ukraine, maria-ts77@ukr.net

Main methodological approaches to studying of Ukrainian as a foreign language of students from medical institutions of higher education have been described in the article, in particular content and peculiarities have been revealed of such approaches as system, communicative-activity, personally-oriented professionally-oriented, socially-cultural, word-centric, contextual, competency ones. It has been stated, that such structured components are singled out in methodological system of studying of Ukrainian as a foreign language as aim, content, task, approaches, principles, methods, forms, means, technologies and results of studying, which provide implementation of educational process, while interacting between each other. It has been noted, that distinguishing of presented approaches to studying of Ukrainian as a foreign language is implemented according to the aim and tasks of educational disciplines. It has been emphasized, that aim of the discipline «Ukrainian language» consists in achievement of final goals of education, which are basis for construction of its content. Practical acquirement of a language at I medium level is considered as terminal goal of the discipline at medical institutions of higher education, that is sufficient for implementation of cognitive activity in social-cultural and educational-professional spheres, that is realized with the help of complex approach to preparation of future specialists and provides interaction of communicative, educational and disciplinary goals.

Keywords: approach to studying, Ukrainian as a foreign language professionally-communicative competency, foreign medical student.

Стаття надійшла до редакції 18.01.2020

Прийнято до друку 27.02.2020